

14.00
Açılış - Sunucu Arzu Balkan
“2014 Dünya Öykü Günü Bildirgesi” Yazar Necati Tosuner
14.10-14.30
Piyano ve Klarnet Dinletisi
Yrd. Doç. Sibel Özgün / H.Ü. ADK Piyano Bölümü
Prof. Dr. Ongun Onaran / Ankara Üniv. Tıp Fakültesi
Yazarlardan Görüntülü Mesajlar
14.30-14.45
Söyleşi: “Cebimizdeki Öyküler” - Konuk Yazar Ayşegül Çelik
14.45-15.00
Görsel Sunum - “100. Yaşında Orhan Kemal”
Orhan Kemal “Önce Ekmek” - Seslendiren Yazar Gamze Güller
15.00-15.15
**Görsel Sunum - “Bir Fotoğrafın Düşündürdükleri” ve
“Çok Kısa Öykü Üzerine Notlar”**
Yazar Tarhan Gürhan
15.15-15.45
Julio Cortazar 100 Yaşında.
Öyküsü “Ele Geçirilen Ev” - Seslendiren Devlet Tiyatrosu Oyuncuları
14 Şubat Dünya Öykü Günü Tweetleri
Orhan Veli 100 Yaşında.
Öyküsü “Hoşgör Köftecisi” - Seslendiren Devlet Tiyatrosu Oyuncuları
Fazıl Hüsnü Dağlarca 100 Yaşında.
“Akdeniz” Şiirleri - Seslendiren Devlet Tiyatrosu Oyuncuları
15.45
Kapanış ve İkrâm

18.00
Açılış-Sunucu Sevil Yıldız
“2014 Dünya Öykü Günü Bildirgesi” - Yazar Necati Tosuner
18.10-18.30
**Gitar Dinletisi - J.S Bach - Prelude and Allegro M. Ponce - Sonata
Romantica**
Ertuğrul Bayraktar - Ham Meyve
Fahrettin Onur Urganioğlu - H.Ü. ADK Gitar Bölümü
18.30-19.00
Oğuz Atay 80 yaşında. Öyküsü “Unutulan” Ses.: Umut Barış Taşdemir
Yazar Onur Çalı'dan “Ağaçları Kurtarma Komitesi” isimli öykü
Yazar İrem Karabaş'dan “Tüpte Şokokrem” isimli öykü
19.00-19.30
Yazarlardan Görüntülü Mesajlar
Öykü Atölyemiz Katılımcısı Tevfik Ceritoğlu'ndan “Bitiş” isimli öykü
Italo Calvino'dan “Sen Alo Demeden Önce” Ses.: Umut Barış Taşdemir
19.30
Kapanış ve Kokteyl

ULUSLARARASI ANKARA ÖYKÜ GÜNLERİ DERNEĞİ

f Uluslararası Ankara Öykü
Günleri Derneği

t @oykugunleri

www.worldshortstoryday.org/tr/

@eyy

2002 2003 2004 2005 2015 2016 2017 2018
2006 2007 2008 2009 2019 2020 2021 2022
2010 2011 2012 2013 2014 2023 2024 2025 2026

14 ŞUBAT
DÜNYA
ÖYKÜ GÜNÜ

nsan, söyle var.
öykü

“Yaşadığımız öyküler dilerim güzel bitsin!”

Necati Tosuner

Uluslararası Ankara Öykü Günleri Derneği, 18 Eylül 2013 tarihinde kurularak Ankara Kızılay'da bulunan kendi yerinde faaliyetlerini sürdürmeye başladı.

İlk kez 5-10 Mayıs 1997 tarihleri arasında **ANKARA**'da başlatılan Ankara Öykü Günleri, **'ÖYKÜ'NÜN BAŞKENTİ ANKARA'** sloganı ile yola çıkan Özcan Karabulut'un öncülüğünde gerçekleştirilmiş ve 2012 yılından itibaren de uluslararası olarak düzenlenmeye başlanmıştır. Dernek adını Ankara Öykü Günleri'nden almıştır.

Uluslararası Ankara Öykü Günleri Derneği;

- Edebiyat alanında yazarların, eleştirmenlerin, yayıncıların, yayın yönetmenlerinin okurlarla buluşarak yapıt ve düşüncelerini özgürce ifade edip tartışabilmelerini sağlayan bir forum oluşturabilmek,

- Kültürlerarası iletişimin ve etkileşimin sağlanmasına katkıda bulunmak,

- Gençleri edebiyata teşvik eden kültürel, sosyal ve bilimsel faaliyetlerde bulunmak,

- İnsan hakları ve ifade özgürlüğü konularında kültürel, sosyal ve bilimsel faaliyetlerde bulunmak,

- Yerli ve yabancı edebiyatların tanınmasında kültür köprüsü olmak,

- Süreli ve süresiz yayın yapmak,

- Sivil toplum faaliyetlerinin etkinleştirilmesi ve geliştirilmesini sağlamak ve bu konuda çalışmalar yapan kişi ve kuruluşlara destek vermek,

- Faaliyet alanıyla ilgili konularda ulusal, bölgesel ve uluslararası fon kaynaklarıyla projeler yapmak, projelere ortak ya da iştirakçi olmak amacı ile kuruldu.

Uluslararası Ankara Öykü Günleri Derneği'nin faaliyetleri arasında;

1. Yayıncılık

2. Etkinlikler

3. Atölyeler

4. Öykü Ödülü

5. Uluslararası Projeler, yer alıyor.

Etkinlik alanları içinde yer alan 14. Uluslararası Ankara Öykü Günleri 14-18 Mayıs 2014 tarihlerinde yine Ankara Üniversitesi ile Uluslararası Ankara Öykü Günleri Derneği tarafından birlikte gerçekleştirilecek.

Ankara Öykü Günleri'nden Dünya Öykü Günü'ne

Yazar Özcan Karabulut öncülüğünde düzenlenen Ankara Öykü Günleri'nde kurumsallaşma sürecinden sonra Karabulut 2002 yılında öykü günlerinin geniş bir coğrafyayı dolaşacağı yeni bir serüveni, **"14 Şubat Dünya Öykü Günü"** projesini başlattı ve öykü edebiyatı kamuoyuna her yıl 14 Şubat'ın Dünya Öykü Günü olarak kutlanmasını önerdi.

14 Şubat 2002 tarihinde Ankara'da gerçekleştirilen "Öykü-Forum"da yazar-öykü-okur üçlüsü arasında oluşturulan sevgi ve dostluk ortamının 14 Şubat Dünya Sevgi-Sevgililer Günü gibi anlamlı bir günle uyumlu olduğu düşüncesinden yola çıkılarak 14 Şubat'ın Dünya Öykü Günü olarak kutlanmasına karar verildi.

Dilbilimci, edebiyat eleştirmeni Prof. Dr. Aysu Erden, söz konusu projeyi, Uluslararası P.E.N. Yazarlar Örgütü Çeviri ve Dil Hakları Komitesi'nin edebiyata ve dünya dil mirasına yönelik olan amaçları doğrultusunda geliştirdi. 14 Şubat Dünya Öykü Günü Projesi, Uluslararası P.E.N. Çeviri ve Dil Hakları Komitesi ve Delegeler Meclisi tarafından her iki kongrede de onaylandı. Böylece, bu önemli proje, UNESCO'ya iletilmek üzere Uluslararası P.E.N. tarafından resmen kabul ve ilan edilmiş oldu.

Uluslararası P.E.N. Çeviri ve Dil Hakları Komitesi üyeleri, 18-21 Haziran 2005 tarihleri arasında yapılan Delegeler Meclisi gündemine 34. madde olarak alınmış olan 14 Şubat Dünya Öykü Günü Projesi'nin hedeflerinin, amaçlarının ve uygulama yönteminin Uluslararası P.E.N.'in ve UNESCO'nun çeşitlilik ve özgürlük doğrultusundaki amaçlarına uygun olduğu fikrinde birleştiler. Delegeler Meclisi, 14 Şubat Dünya Öykü Günü Projesi'nin UNESCO'nun Kültür Takvimi'ne alınması yönündeki kararı kabul ederek onayladılar.

NECATİ TOSUNER

1944 yılında Ankara'da doğdu. 1963'te ilk öyküsünü yayımladı. 1966'da İstanbul-Pertevniyal Lisesi'ni bitirdi. Bir süre Basın İlan Kurumu'nda çalıştı. Sonra birkaç yıl Almanya'da bulundu. 1977 yılında Derinlik Yayınları'nı kurdu, yayınevini 1986'da kapattı. 1983'te reklamcılık alanında çalışmaya

başladı ve 1996 yılında emekli oldu.

Öykü: Özgürlük Masalı (1965), Çıkmazda (1969), Kambur (1972), Sisli (1977), Necati Tosuner Sokağı (1983), Çılgınsı (1990), Bir Tutkunun Dile Getirilme Biçimi (1997), Güneş Giderken (1998), Yakamoz Avına Çıkmak (2007).

Roman: Sancı.. Sancı... (1977), Yalnızlıktan Devren Kiralık (2000), Bana Sen Söyle (2002), Kasırganın Gözü (2008), Susmak Nasıl da Yoruyor İnsanı! (2013).

Ödüller:

*Kambur'da yer alan "İki Gün" adlı öyküyle TRT Öykü Başarı Ödülü (1971),

*Sancı.. Sancı... 'yla Türk Dil Kurumu Roman Ödülü (1978),

*Bir Tutkunun Dile Getirilme Biçimi'nde yer alan "Armağan" adlı öyküyle Haldun Taner Öykü Ödülü'nde Birincilik (1997),

*Güneş Giderken'le Sait Faik Hikâye Armağanı (1999),

*Elde Kitap'la Ömer Asım Aksoy Deneme Ödülü (2006),

*Kasırganın Gözü'yle Attilâ İlhan Roman Ödülü (2008),

*Arda'nın Derdi Ne? İle Türkan Saylan Jüri Özel Ödülü (2011).

İyi ki öykü yazmak var!

Nedir öykü?..

İnsanı doğrudan ya da dolaylı olarak ilgilendiren bir durumun yaşanabilir oluşunu veren, o durumun çekirdeğini, ayrıntısını belirlemeyi ve gerçeklik gerilimini ve duygu yükünü vurgulamayı amaçlamış, kendi başına bağımlı, bir düzyazı türü, bir aktarım aracıdır öykü.

Çocukken, bir toprak testim vardı. İbiğinden üfleyince öterdi. Kuş sesi çıkartırdı bardağa su doldururken. Testinin o yuvarlaklığının sırtıma benzediğini daha biliyor değildim. Daha birçok şeyi biliyor değildim. Sonraları, her şeyi biraz erkence öğrenmek zorunda kalmış olmak, beni yazar olmaya yöneltti.

Böyle kendini yazmak, acı çekmek de olsa kalemi kendine batırmak, o içtenlik, inadına gerçeğin üstüne üstüne varmak, bana çok yardım etti.

Yaşamak konusunda da...

Bu yüzden, benim için çoğunlukla- bir dert yanma işi olmuştur öykü yazmak.

Söylenecek bir şey taşımak, söylemeden edemeyiş, söylemiş olmak.. Sonra da, söylemeye alışmış olmaktır. Karşımda biri var, -okuyucu. Artık, ona ne söyleyeceğim, söyleyip söylemeyeceğim değildir sorun. Nasıl söyleyeceğimdir. Nasıl söylersem, anlatmak istediğimi gereğince aktarmış olurum?..

Okuyana, anlatılan durumla ilgili hiç değilse bir donatım kazandırabilmektir dileğim. Gerçek, elektrik akımından güçlüdür çarparsa. Duygulanabilmek de çok insanca bir tavidir. Okuyanda bunu sağlamanın üstesinden gelebilsem, o da bana niçin bir "sağol" çakmasın?.. Sanki bu da bana niçin yetmesin?..

Bu anlatma isteğinin bir kaçınılmaz sonucu olarak, öykülerimin bazılarında, belirli bir olay ve ona karşı bir tavır söz konusudur. Çünkü, yaşanılmıştır ve ille de anlatılması gereklidir.

Bir de bazı öyküler vardır, küçük bir duygulanımdan yola çıkar, alır seni götürür. Bir olay ağırlığı taşıyamıyordu. "Öykü zamanı" neredeyse "bir an"a indirgenmiştir.

Enseye tokat atıp kaçar.

Yazarlığımı birinci tür öykülere borçlu olduğum kesin.

Ama ikinci tür öyküleri yazınca daha mutlu olurum.

Evet, kimse bavulunun üstüne başkasının adını yazmaz.

Yazarlık da ne getireceği belli olmayan uzun bir yolculuktur.

Demek ki, dünyanın ekseninin öyle biraz eğri olmasına çok şey borçluyuz..

Yaşadığımız öyküler dilerim güzel bitsin!

Necati Tosuner